

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

« Οὐκ ἄρνησόμεθά σε ... »

Φίλη Ὁρθοδοξία... »

15) ΜΕΡΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΗΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἀριθ. φδλ. — 651

Τιμὴ Φδλλου Δρχ. 1

Ἔτος ΚΖ.

Γραφεῖα Κάνιγγος 32— Ἀθῆναι Τ. 147

1 Αὐγούστου 1972 (Π.Ο.Η)

Μέγας κίνδυνος διὰ τὴν Ὁρθοδοξία

Αἱ δυνάμεις τοῦ σκότους ἔχουν ἐξαπολύσει τὰς ἰσχυροτέρας καὶ δυναμικώτερας στρατιάς των πρὸς ἐξαφάνισιν τῆς ἁγίας Ὁρθοδοξίας. Συμπόσια, συμβούλια, διασκέψεις, διάλογοι ἀγάπης, συμπροσευχαὶ καὶ συλλειτουργίαι εὐρίσκονται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Πυρετώδεις προετοιμασίαι γίνονται καθημερινῶς διὰ τὴν συγκληθησομένην Οἰκουμενικὴν ἢ Πανορθόδοξον Σύνοδον.

Πανορθόδοξος Σύνοδος; Ἐὰν εἶναι δυνατόν νὰ ὀνομάζεται οὕτω μία Σύνοδος ὑπονομούμευσα τὴν πανάσπilon Ὁρθοδοξίαν καὶ σκοποῦσα νὰ ὑποτάξῃ τὴν Πίστιν τῶν Πατέρων ἡμῶν εἰς τὴν αἵρεσιν, τὴν πλάνην, τὸ ψεῦδος.

Σπεύδουσι «ἀγαλλομένῳ ποδί» οἱ Οἰουμελισταὶ νὰ συγκαλέσωσι ταύτην καὶ νὰ

ἐξάγωσι ἀποφάσεις προσαρμοζομένας πρὸς τὸ σύγχρονον πνεῦμα.

Ἀγωνιῶσι καὶ ἀγωνίζονται νὰ «ἐκκοσμικεύσωσι» καὶ «ἐκνομικεύσωσι» τὴν Ἐκκλησίαν, ἵνα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὡς ὑποστηρίζουσι, δυνηθῇ νὰ προσεγγίσῃ ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐπιδιώκουν τὴν σύντμησιν τῶν Ἀκολουθιῶν, τὴν κατάργησιν τῆς νηστείας, τὴν ἀποβολὴν τοῦ ράσου, τὴν σύμμετρον κουράν τῶν Κληρικῶν, τὸν γάμον τούτων μετὰ τὴν χειροτονίαν, τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ ἁρμονίου εἰς τοὺς ναοὺς καὶ τῆς ἀντιπαραδοσιακῆς τετραφώνου χορωδίας, τὴν κατάργησιν τῶν τέμπλων καὶ τὴν ἐπιβολὴν ἐν γένει πολλῶν νεοτερισμῶν ὅλως ἀντικειμένων πρὸς τὸ πνεῦμα τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ σεπτῶν παρα-

δόσεων τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας.

Καὶ ἐπειδὴ διαισθάνονται ἐν πολλοῖς καὶ ἐν ἄλλοις ὀφθαλμοφανῶς ἀντιμετωπίζουν τὴν ἀντίδρασιν τῶν ὑγιῶς καὶ ὀρθῶς φρονούντων περὶ πίστεως, μετέρχονται πᾶν μέσον θεμιτόν τε καὶ ἀθέμιτον, ἵνα ὡς οἶόν τε τάχιστα προβῶσι εἰς τὴν σύγκλησιν Συνόδου πρὸς κατοχύρωσιν καὶ σταθεροποίησιν τῶν ὅσον κακῶς καὶ ἀντικανονικῶς βούλονται νὰ εἰσαγάγῃσι εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ.

Μείζων τῆς τοιαύτης προδοσίας τῆς Ὁρθοδοξίας δὲν ἔχει ποτὲ παρουσιασθῇ εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Οἰκουμενισμὸς ἢ μᾶλλον ἢ παναίρεσις τοῦ Οἰκουμενισμοῦ εἶναι ἢ χεῖρων ἐξ ὅλων τῶν αἱρέσεων, ὅσαι διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἐνεφανίσθησαν. Ὁ Οἰκουμενισμὸς εἶναι ἡ ἄρνησις τῶν Δογμάτων, τῶν Κανόνων καὶ τῶν Παραδόσεων. Εἶναι ἡ αἵρεσις τῶν αἱρέσεων καὶ ὁ δεινότερος τῶν πολεμίων τῆς ἀγνῆς καὶ ἀνοθεύτου πατροπαράδοτου Πίστεως.

Καὶ τὴν καταπάτησιν ταύτην παντὸς ἱεροῦ καὶ ὁσίου προσπαθοῦσι νὰ ἐπιτύχῃσι καὶ παγιώσῃσι οἱ δόλιοι, ὑπουργοὶ, καταχθόνιοι καὶ ἀπαίσιοι ὁπαδοὶ τοῦ Οἰκουμενισμοῦ μέσῳ Πανορθόδοξου Συνόδου, ἵνα οὕτω προκύψῃ μία κατάστασις **DE FACTO** παραδοχῆς ἐς αἰεὶ ἀποφάσεων πάντῃ ἀντιθέτων καὶ προσκρουόντων εἰς τὸ παραδοσιακὸν πνεῦμα.

Οὐαί! τῆς ὑποκρισίας καὶ τῆς δολιότητος αὐτῶν! Ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν διαλόγων τῆς ἀγάπης, τῶν διασκέψεων καὶ τῶν Συνόδων προδίδουσι τὴν Ἀχραντον Ὁρθοδοξίαν! Οὐσιαστικῶς δὲ ἄρνοῦνται τὸν Θεόν, διότι Ὁρθοδοξία καὶ Θεὸς εἶναι ἔννοιαι συνυφασμέναι καὶ ἀλληλένδετοι, καθότι Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ περὶ Θεοῦ ὀρθὴ δόξα τούτεστιν Αὐτὸς ὁ Θεός.

Ἐὰν ἡ Πανορθόδοξος αὕτη — ὡς τὴν ἀποκαλοῦσι — Σύνοδος συγκληθῇ, καὶ ἐὰν αἱ ἀποφάσεις αὐτῆς ἀντίκεινται εἰς τὴν παραδοσιακὴν Ἀγιοπατερικὴν Θεολογίαν, οὐδεὶς θὰ ἀποδεχθῇ ταύτας.

Ὁ εὐσεβὴς Κληρὸς καὶ λαός, ὁ ἀγρυπνὸς οὗτος φύλαξ τῆς ἀκηράτου Ὁρθοδοξίας θὰ

ἀντιδράσῃ σφόδρα, καὶ θὰ ἐμμενῇ πιστὸς ἄχρι θανάτου εἰς «ὅτι πάντοτε, πανταχοῦ καὶ ὑπὸ πάντων ἐπιστεύθη».

Δύναται τις νὰ ἀναμένῃ ἀπὸ μίαν τοιαύτην Σύνοδον ἀγαθὰς ἀποφάσεις καὶ συμφώνους πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς Ἀγίας Γραφῆς καὶ τὴν γραμμὴν τῶν θεοφόρων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων; ἀσφαλῶς, ὄχι. Καὶ τοῦτο, διότι οἱ Οἰκουμενισταὶ ὑπὲρ τὴν Ἀλήθειαν ἔχουσι τοποθετήσῃ τὴν Ἀγάπην καὶ ὑπὲρ τοὺς Κανόνας τὴν σκοπιμότητα καὶ τὸ ψεῦδος.

Στῶμεν καλῶς! στῶμεν μετὰ φόβου! διότι ἡ Ὁρθοδοξία διατρέχει προσφάτως τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων ἐκ μέρους τῶν Οἰκουμενιστῶν. Ὡς Ἕλληνες Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἔχομεν χρέος ἱερὸν νὰ φρυκτωρῶμεν ἅπαντες, Κληρὸς καὶ λαός, ἐπὶ τῶν ἀδελφωμάτων ἐπάλξεων τῆς Ὁρθοδοξίας. Πρέπει ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν νὰ εἴμεθα ἐπὶ ποδὸς πολέμου. Πρέπει ἡ ψυχὴ ἡμῶν νὰ διαφλέγεται ὑπὸ τοῦ φλογεροῦ πόθου τοῦ μαρτυρίου ὑπὲρ τῆς ἱερᾶς παρακαταθήκης τῶν Πατέρων ἡμῶν, τῆς Ὁρθόδοξου Πίστεως δηλονότι, ἐὰν ἡ ἀνάγκη τὸ καλέσῃ.

Δὲν ἀρκεῖ, εἰς τοὺς σημερινούς ἀντιξοούς καὶ θλιβεροὺς διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν καιροὺς, δὲν ἀρκεῖ μόνον ἡ πίστις εἰς τὰ τεθεσπισμένα ὑπὸ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν πίστιν ταύτην ὀφείλει νὰ ἀκολουθήσῃ ἡ ὁμολογία καὶ τὴν ὁμολογίαν τὸ μαρτύριον, ἐὰν αἱ περιστάσεις τὸ ἀπαιτήσωσι.

Ἄς δώσωμεν πάντες τὸ πορὸν εἰς τὴν πρόσκλησιν τῆς φιλοστόργου Μητρὸς ἡμῶν, τῆς Ὁρθόδοξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, πρόσκλησιν, τὴν ὁποίαν ἀπευθύνει σήμερον, κατὰ τὰς χαλεπὰς ταύτας ἡμέρας πρὸς τὰ πιστὰ καὶ ἀφωσιωμένα αὐτῆς τέκνα, ἵνα ταῦτα ἀναλάβωσι μετὰ θερμουργοῦ ζήλου καὶ ἐνθουσιασμοῦ τὴν «πανοπλία τοῦ Σταυροῦ» καὶ ἀντιπαραταχθῶσιν πρὸς ἄμυναν κατὰ τοῦ «παλαμναίου δράκοντος», ὅστις θρασεῖαν ἤγειρε τὴν κεφαλὴν του κατὰ τῆς ὑγιоῦς καὶ ὁμωμῆτου ἡμῶν πίστεως.

Ὡς τέκνα καὶ ἡμεῖς τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας «ἅς μὴ κωφεύσωμεν καὶ ἅς μὴ βαρυν-

Δύο περισπούδαστα έγγραφα τών 'Ι.Μ. 'Εσφιγμένου - Σίμωνος Πέτρας

Δημοσιεύομεν κατωτέρω δύο αξιόλογα και περισπούδαστα έγγραφα τών 'Ιερών Μονών 'Εσφιγμένου και Σίμωνος Πέτρας, πρὸς τὴν Κοινότητα τοῦ 'Αγίου 'Ορους - 'Αθῶ.

Εἰς αὐτὰ διαφαίνεται ἄριστα ὁ ἀγωνιστικὸς ζήλος τών 'Αγιορειτῶν Πατέρων τῶν δύο τούτων 'Ιερών Μονῶν ὑπὲρ τῆς πατρίδος εὐσεβείας καὶ ἡ ἀμείλικτος καὶ σφοδρὰ πολεμικὴ τῆς Κοινότητος τοῦ 'Αγίου 'Ορους κατ' αὐτῶν, διότι ἀγωνίζονται ὑπὲρ τῆς ἀληθείας.

'Αφήνομεν εἰς τοὺς φίλους ἀναγνώστας τοῦ ἡμετέρου φυλλοῦ τὴν κρίσιν ἐπὶ τῶν δημοσιευομένων.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΕΣΦΙΓΜΕΝΟΥ
ΑΓ. ΟΡΟΣ

'Αριθ. Πρωτ. 41

Ἐν 'Αγίῳ 'Ορει τῇ 21 'Ιουνίου 1972

ΤΗ ΣΕΒΑΣΤΗ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΙ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ
ΕΙΣ ΚΑΡΥΑΣ

Τὴν ἡμετέραν Πανοσιολογιότητα
ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμεθα

«Διὰ ταῦτα πάντα παρακαλοῦμεν θερμότατα τὴν ἡμετέραν Παναγιότητα ὡς τῇ φωτισμῇ τοῦ 'Αγίου Πνεύματος, ἀναθεωρήσῃ δι' ὀρθοδόξων κριτηρίων τοὺς μὴ ὀρθοδόξους προσαπολισμούς...».

Τὰ ἀνωτέρω λόγια εἶναι ἰδικὰ σας. Ἐγράφησαν εἰς τὸ ὄπ' ἀριθ. 441) Κ 15.3.72 ἔγγραφόν σας πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην κ.κ. 'Αθηναγόραν καὶ ἐγένοντο γνωστὰ εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον λόγω τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν εἰς τὸν θρησκευτικὸν τύπον τῆς χώρας. Συνεπῶς ἐνέμεθα καὶ ἡμεῖς μετὰ τὴν λήψιν τοῦ ὄπ' ἀριθ. 499) Κ 11.6.72 ἡμετέρου ἐγγράφου, ὡς καὶ ὁ 'Απόστολος Παῦλος νὰ εἴπωμεν: «Θαυμάζω δι' οὗτω ταχέως μετατίθεσθε ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ εἰς ἕτερον Εὐαγγέλιον».

ῥῶσιν αἱ καρδίαι ἡμῶν ἐν κραυγαῖς καὶ μέθαις καὶ μερίμναις βιοτικαῖς» ἀλλ' ὥς σπεύσωμεν νὰ πρωτοστατήσωμεν εἰς ἓνα ἀγῶνα ἱερόν, ἀγῶνα ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὁσίων, ἀγῶνα, ὁ ὁποῖος ἀπαιτεῖ ἐξ ἡμῶν θυσίαν, ἐνίοτε δὲ θυσίαν καὶ αὐτῆς τῆς ζωῆς ἡμῶν.

(Πρὸς Γαλάτας α' 6).

Τὴν ἡμετέραν Πανοσιολογιότητα ἐνέμεθα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν καὶ διὰ Κρατικῶν ὀργάνων (χωροφυλάκων) ἀκόμη, νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι οὐδεμία παράβασις τοῦ άρθρου 5 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου 'Αγίου 'Ορους ἐγένετο, δεδομένου ὅτι κατ' ὅλας τὰς τελουμένης ἱεροπραξίας, ἡ δέησις ὑπὲρ τοῦ 'Αρχιεπισκόπου ἡμῶν γίνεται διὰ τῆς νομίμου παραλείψεως τοῦ ὀνόματος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Λόγω τῶν ἀντιρροδοξῶν ἐνεργειῶν αὐτοῦ, τῶν ἐποίων ἐγγράφων ἡμεῖς δεδαιώσαμεν ὅτι παρίστασθε καὶ μάρτυρες.

Ἡ ἀπόφασις τῆς ἐκτάκτου Διπλῆς 'Ιερᾶς Συνάξεως Συνεδρία ΝΒ) 13.11.71 διὰ τῆς ὁποίας ἐκαστὴ Μονὴ ἀρέθη ἐλευθέρᾳ νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὴν ἐαυτῆς κρίσιν καὶ συνείδησιν, διὰ τὸ μνημόσυνον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, μᾶς κατοχυρώνει πλήρως καὶ καθιστᾷ νόμιμον τὴν μὴ μνημόνευσιν αὐτοῦ, οὕτως ὥστε πᾶσα μελλοντικὴ ἡμετέρα προσαφυγὴ (ἐὰν χρειασθῇ) νὰ μὴ ἀποβῇ αὐτῇ ματαία.

Ὅπως γνωρίζετε εἰς τὴν ἀγώνισμον αὐτὴν δέησιν πρὸς τὸν Θεόν ὡς 'Αρχιεπίσκοπος ἐννοεῖται ὁ ὀρθοτομῶν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος, εἴτε εἶναι Ἰάπων εἴτε εἶναι Ἑλλήν. Ὁ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Πανοσιολογιότητος προβαλλόμενος ὡς νοούμενος ὑφ' ἡμῶν καὶ τοιοῦτοτρόπως νοεῶς μνημονεύμενος 'Αρχιεπίσκοπος Αὔξεντιος, δὲν εἶναι ὁ μόνος (εὐτυχῶς) σήμερον ὀρθοτομῶν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, ὥστε ἐκ τῆς μοναδικότητος νὰ εἰσθε περὶ αὐτοῦ ἐδέσαιοι! Τὸ κυριώτερον εἶναι ὅτι εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς Ε.Δ.Ι.Σ. οὐδεὶς λόγος ἐγένετο, διὰ τὸ ποῖον 'Αρχιερέα θὰ ἐννοῇ ἐκαστὴ μὴ μνημονεύουσα Μονὴ καὶ οὐδεὶς περιορισμὸς ἐτέθη διὰ τὸ νοούμενον.

Ὀνομάζετε τὴν ἱερὰν ἡμῶν Μονὴν ζηλωτικὴν θέλοντες διὰ τῆς ὀνομασίας αὐτῆς, νὰ δείξετε ἰσως τὴν ἡμετέραν ἀποστροφὴν. Δύνασθε ἡμεῖς νὰ εὐρηγῇτε γλυκύτεραν ὀνομασίαν; Ὁ προμερὸς εἰς τὴν ἐργὴν Κύριος εἶναι ζηλωτὴς. «Οὐ γὰρ μὴ προσκυνήσητε θεοὺς ἑτέροις· ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ζηλωτὴν ὄνομα, Θεὸς ζηλωτὴς ἐστίν». (Ἐξοδός 34, 14).

Κατὰ λογικὴν δὲ συνέπειαν καὶ ἡμεῖς οἱ δοῦλοι τοῦ πρέπει νὰ λεγώμεθα ζηλωταὶ νὰ καυχώμεθα διὰ τὸ ὄνομά μας αὐτό.

Ὡς Μοναχοὶ πρὸς Μοναχοὺς γράφομεν πρὸς τὴν ἡμετέραν Πανοσιολογιότητα καὶ διὰ ὑσάτην φορὰν ὑπενοθυμώμεν τὰ λόγια τῆς Καινῆς Διαθήκης «καὶ ἐν ἡμεῖς ἢ Ἀγγελὸς ἐξ οὐρανοῦ εὐαγγελίζητε ὑμῖν παρ' ἐ εὐαγγελισάμεθα ὑμῖν ΑΝΑΘΕΜΑ ΕΣΤΙΝ» (Γαλάτας α', 8) Μοναδικὸς σκοπὸς ὅλων μας εἶναι

ἡ οὐράνιος Βασιλεία, διὰ αὐτὴν ἀναχωρήσαμεν ἀπὸ τῶν κόσμων καὶ διὰ αὐτὴν ὑπομένομεν τὰς θλίψεις τοῦ Μοναχικοῦ βίου. Διὰ τὴν ἐθελοτυφλοῦντες νὰ ἀκουσώμεν εἰς τὸ τέλος τὸ ΑΝΑΘΕΜΑ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου; Δυσκόλος ὁ δρόμος ὑπάρχουν ὁδοὶ, διωγμοί, κ.λπ. ὅμως ὅλα αὐτὰ ἵα ὑποσχεθῆμεν ὅτιν ἐλάσσομεν τὸ Μέγα Ἀγγελικὸν Σχῆμα. Βαθύτατα θλιβόμεθα διότι εὐρέθημεν ἀντιμέτωποι διὰ θέματα πιστεως.

Πληροφοροῦμεν τὴν Ὑμετέραν Πανοσιολογιότητα ὅτι δὲν δυνάμεθα νὰ κάνομεν οὔτε χιλιστόν πρὸς τὰ ὀπίσω, διότι προσκρούομεν εἰς τὸ ΑΝΑΘΕΜΑ. Θὰ ἐξασκήσητε πίσειν; Ἀντηρὸν διότι θὰ προσέλθῃ ἀπὸ Ὑμῶν, Μοναχοὺς ὡς ἡμεῖς, ἀλλ' εἴμεθα ἔτοιμοι. «Εἰ γάρ ἐτι ἀνθρώποις ἤρεσκον Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην» (Γαλάτας α', 10).

Μετὰ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ Ἱερὰ Κοινότης θα προῇ εἰς ἀνασκόπησιν ὅλων τῶν γενομένων πύσεων μέχρι τὴν σήμερον ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Ὁρους, ὑπενωμίζομεν εἰς τὴν Ὑμετέραν Πανοσιολογιότητα ὅτι ἡ ὑπαρξὶς τῆς αὐτοδιοικήτου Μοναχικῆς Πολιτείας καὶ ἡ περαιτέρω διατήρησις αὐτῆς, ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μετὰ τὰ σχέδια τῆς Ἀντιχρίστου Μασωνίας; σκοπὸς τῆς ὁποίας εἶναι ἡ πλήρης ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΑΥΤΗΣ.

Τὸ κῆμα τῆς κατασυκοφαντήσεως τῶν Μοναχῶν τὸ ὁποῖον τώρα τελευταῖα ἐξέσπασεν, εἶναι ἐνδεικτικὸν σημείον τῆς υπερμέτρου ἐντάσεως τῶν προσπαθειῶν τῆς Ἀντιχρίστου αὐτῆς ὁργανώσεως διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ολοκληρωτικῆς καταστροφῆς τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου.

Πᾶσα λοιπὸν ἐνέργεια ἡ ὁποία θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν μὴ ΟΜΑΛΗΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΝ ΔΙΟΙΚΗΣΙΝ τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου, ὅπως ἡ ἀποκαμπή τοῦ ἡμετέρου Ἀντιπροσώπου ἐκ τῶν Συνεδριάσεων τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος διευκολύνῃ τὰ μέγιστα τοὺς ἀντικειμένους, γεγονός τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ τύχῃ ἰδιαίτερης προσοχῆς καὶ ἐμβριθοῦς μελέτης πρὸς τελικὴν λήψιν ἐν δαδειγμένῃ διὰ τὸ καλὸν τοῦ Ἁγίου Ὁρους ἀποφάσεώς σας.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ φιλαδελφείας.

† Ὁ Καθηγούμενος
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἐσφιγμένου
ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρὸς ἀπάσας τὰς Ἱερᾶς Μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἀθῶν μετὰ τὴν θερμὴν παράκλησιν, ὅπως λάβωσι γνῶσιν.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΣΙΜΩΝΟΣ ΠΕΤΡΑΣ
ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ
Α Θ Ω

Ἀριθ. Πρωτ. 103

Ἐν Ἀγίῳ Ὁρει τῇ 17 Ἰουνίου 1972

ΤΗ ΣΕΒΑΣΤΗ ΚΑΙ ΙΕΡΑ ΚΟΙΝΟΤΗΤΙ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΑΘΩ

ΕΙΣ ΚΑΡΤΑΣ

Τὴν Ὑμετέραν Πανοσιολογιότητα

Ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ κατασπαζόμεθα

Ἐλάσσομεν τὴν ὑπ' ἀριθ. 499) Κ καὶ ἀπὸ 11ην Ἰουνίου 1972 ἐπιστολὴν τῆς Ὑμετέρας Πανοσιολογιότητος πρὸς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἐσφιγμένου τὴν κοινοποιουμένην καὶ εἰς τὰς ὑπολοίπους 19 Μονὰς μετὰ τὴν θερμὴν παράκλησιν ὅπως λάβωσι γνῶσιν καὶ ΕΞΕΣΤΗΜΕΝ.

Εἶναι ἢ δὲν εἶναι γνήσιον τὸ ὑπ' ἀριθ. 441) Κ καὶ ἀπὸ 15.3.1972 ἐγγραφὸν τῆς Ὑμετέρας Πανοσιολογιότητος πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν πρώτην σελίδα τοῦ Ὁρθοδόξου Τύπου τῆς 1ης Μαΐου 1972 καὶ ὑπὸ τίτλον: «ΥΣΤΑΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΝ ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΝ»; Ἐὰν δὲν εἶναι γνήσιον διὰ τὴν Ὑμετέραν Πανοσιολογιότητα δὲν διεμαρτυρήθη; Δυστυχῶς ὅμως ΤΟ ΕΠΙΓΡΑΦΟΝ ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΓΝΗΣΙΟΝ καὶ ἡ Γερωνικὴ Σύναξις τῆς Ἱερᾶς ἡμῶν Μονῆς ἀπεφάσισε εἰς τὴν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα Ε' Συνεδρίαν Αὐτῆς τῆς 15.6.72 γραπτῶς νὰ ὑποδείξῃ εἰς τὴν Ὑμετέραν Πανοσιολογιότητα ὅτι τὸ περιεχόμενον τῆς ἀποφάσεώς Σας διὰ τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἐσφιγμένου εἶναι ΑΔΙΑΝΟΗΤΟΝ ΚΑΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟΝ.

Ἐν πρώτοις θὰ ἐξετάσωμεν λεπτομερῶς διὰ τί εἶναι ΑΔΙΑΝΟΗΤΟΝ.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν Σας πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Ἀθηναγόραν, προσάπτετε εἰς αὐτὸν τὴν βαρυτάτην κατηγορίαν τῶν τελουμένων ὑπ' αὐτοῦ ἀντορθοδόξων ἐνεργειῶν. Τὸν ὀνομάζετε ΔΙΡΕΤΙΚΟΝ (διότι μόνον τῶν αἰρετικῶν αἱ ἐνέργειαι εἶναι ἀντορθοδόξοι) λέγοντες ἐπὶ λέξει: «Δυστυχῶς ὅμως πρὶν προφθάσωμεν νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Θεόν, διὰ τὴν καλὴν ὁμολογίαν, παριστάμεθα ἐν θλίψει μάρτυρες, αὐτὸ τοῦτο, ἀντορθοδόξων ἐνεργειῶν ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Παναγιότητος, καὶ τί νὰ εἰπωμεν; σταυροσκοπούμεθα», ἐνῶ κατηγορεῖτε σήμερον τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἐσφιγμένου διὰ ἄκαιρον ζῆλον εἰς τὸν ὁποῖον τὴν ἐξωθεὶν ἐξτρεμιστικὰ τινα στοιχεῖα, μὴ νοοῦντα μήτε ἂ λέγουσι καὶ περὶ τίνων διαβεβαίονται. Καὶ ἐρωτῶμεν τὴν Ὑμετέραν Πανοσιολογιότητα: Ὑμεῖς γνωρίζετε τί γράφετε; Δημιουργεῖτε ὅτι ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τρέφει πρὸς τὸ Ἁγιον Ὁρος ἀπερίριστην συμπάθειαν, τὴν ὁποῖαν καὶ ὁλοτελῶς θὰ ἀπολέσῃ διαβάζοντας εἰς τὸν ἡμερήσιον τύπον τὰς ἀποφάσεις Σας αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀντιφατικαί. Τὸ πρῶτ' αὐτὰ παρουσιάζετε κόκκινα καὶ τὸ θράδ' αὐτὰ πράσινα, βαθύτατα θλιβόμεθα διὰ τὸν αὐτοεξευτελισμὸν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος.

Συνεχίζετε λέγοντες πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην: «Διὰ ταῦτα πάντα παρακαλοῦμεν θερμότερα τὴν Ὑμετέραν Παναγιότητα ὅπως τῇ φωτισμῷ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἀναθεωρήσῃ δι' ὀρθοδόξων κριτηρίων τοὺς μὴ ὀρθοδόξους προσανατολισμοὺς Αὐ-

της κ.λ.π. και κατηγορείτε τώρα την Ίερὰν Μονήν Έσφιγμένου ότι μετεβλήθη εις «Ζηλωτικήν», ενώ ελπίζετε ότι ο Καθηγούμενος Αὐτῆς Ἀρχιμ. Ἀθανάσιος θὰ κατανοήσῃ πὺλ κείται τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον τῆς Μονῆς του.

Πῶς εἶναι δυνατόν ἡ Ὑμετέρα Πανοσιολογιότης ἀπὸ τὴν μιὰ νὰ παρακαλῇ τὸν Πατριάρχην νὰ ἀναθεωρήσῃ τοὺς μὴ Ὀρθοδόξους προσανατολισμοὺς του, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλην νὰ πιέξῃ τὴν Ίερὰν Μονήν Έσφιγμένου νὰ ἀναθεωρήσῃ τὴν θέσιν ἣν ἔλαβεν ἔναντι ἀκριβῶς αὐτῶν τῶν ἀντορθοδόξων ἐνεργειῶν τῶν ὁποίων ὑμεῖς πρῶτοι καταγγέλλετε. Φοῦρος τοῦ Ναστρεδὶν Χότζα πρέπει νὰ γίνῃ ἡ γραμμὴ τὴν ὁποίαν ἀκολουθεῖ ἡ Ίερὰ Μονὴ Έσφιγμένου, εἰς τὸν πνευματικὸν τομέα, διὰ νὰ ἀρέσῃ εἰς τὴν Ὑμετέραν Πανοσιολογιότητα.

Ἀδιανόητος ὁμοίως εἶναι καὶ ὁ χαρακτηρισμὸς «αὐτοκαλούμενον Ἀρχιεπίσκοπον» τὸν ὁποῖον προσάψατε εἰς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Γ.Ο.Χ. (Παλαιοημερολογιτῶν) κ.κ. Αὐξέντιον, δεδομένου ὅτι τὸ Κράτος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 44209) 14.6.71 ἐγγράφου τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν τὸ ὁποῖον καὶ υπογράφεται ὑπὸ τοῦ Α' Ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Παπακαυδ, ἀναγνωρίζει ὡς ΕΓΚΥΡΑ καὶ καταχωρητέα εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τὰ ὑπ' αὐτῶν τελούμενα ΜΥΣΤΗΡΙΑ.

Πῶς λοιπὸν ἡ Ὑμετέρα Πανοσιολογιότης ὅλως ἀναρμοδίως ἐμπαίζει Ἀρχιερέα, ὁ ὁποῖος ὡς Πρόεδρος Ἱερᾶς Συνόδου Ἐπισκόπων Παλαιοημερολογιτῶν φέρει τὸν τίτλον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος. Τίτλον τὸν ὁποῖον τοῦ ἀπονέμουν καὶ αἱ Κρατικαὶ ὑπηρεσίαι ἀκόμη; Καλὸν θὰ ἦτο νὰ ἀνακληθῇ ὁ ἄστοχος αὐτὸς ἐμπαιγμὸς ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸν Παλαιοημερολογητικὸν λαὸν τὸν πιστὸν τηρητὴ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν παραδόσεων.

Ἀλλὰ τὸ σημεῖον τοῦ ἐγγράφου Σας εἰς τὸ ὁποῖον δηλώνετε ὅτι «...Ἀπορεῖ δὲ ἡ καθ' ἡμᾶς Ἱ. Κοινότης πῶς ἡ Ὑμετέρα Πανοσιολογιότης ὑπέθεσεν ὅτι εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ μεταβλήθῃ Ἱερὰ Πατριαρχικὴ Μονὴ εἰς «Ζηλωτικήν» ἐγγίζει τὴν ὑψηλὸτατην βαθμίδα τῆς ΑΣΥΝΕΧΕΙΑΣ, διότι ἐπὶ τόσα ἔτη ἡ Ὑμετέρα Πανοσιολογιότης οὐδόλως ἀπόρησεν πῶς ἡ Ίερὰ Μονὴ Βατοπαιδίου ἀκολουθεῖ τὸ νέον ἑρτολόγιον καταστρέφουσα διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ τὴν τηρουμένην μέχρι σήμερον γραμμὴν τῶν ὑπολοίπων 19 Μονῶν.

Ὅχι μόνον δὲν ἀπορήσατε ἀλλὰ καὶ δὲν ἀναγκάσατε τὴν Ίερὰν Μονήν τοῦ Βατοπαιδίου νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ παλαιὸν ἑρτολόγιον δι' ἀποφάσεως τῆς Ὑμετέρας Πανοσιολογιότητος, ἡ ὁποία ΠΑΣΙΦΑΝΩΣ εἶχεν τὴν ὑποχρέωσιν ἀλλὰ καὶ τὴν δύναμιν διότι ἡ τοιαύτη ἀπόφασις θὰ ἐλαμβάνετο μὲ ΣΥΝΤΡΙΠΤΙΚΗΝ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΝ ἔστω καὶ ΣΗΜΕΡΑ.

Ὁ Ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπαιδίου κατ' ἐφαρμογὴν τοῦ ἀρθροῦ 44 τοῦ Ἐσωτερικοῦ Καταστατοῦ τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, παρίσταται καθή-

κόντως εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Πρωτάτου κατὰ τὰς Κυριακάς καὶ λοιπὰς ἐπισήμους ἑορτάς. Εὐχεται καὶ συμπανηγυρίζει παλλάκις μὲ τὸ Νέον ἑρτολόγιον τὸ ὁποῖον ἀκολουθεῖ ἡ Ίερὰ Μονὴ τῆς Μετανοίας του, ὁμοίως εὐχεται καὶ συμπανηγυρίζει μὲ τὸ παλαιὸν ἑρτολόγιον τὸ ὁποῖον σὺ μ π α ς ὁ Ἱερὸς ἡμῶν τόπος ἀκολουθεῖ. Δύο φορές εὐχεται ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ κ.λ.π. κάθε χρόνον καὶ ἡ Ὑμετέρα Πανοσιολογιότης ΣΙΩΠΗΡΩΣ ΠΑΡΑΒΑΙΝΕΙ. Σοδαρώτατον τὸ θέμα διότι διακημιώδονται αἱ χριστιανικαὶ ἑορταί. Ἐν Ἀγίῳ Ὁρεῖ δύο φορές Χριστοῦγεννα ΠΡΩΤΑΚΟΥΣΤΟΝ.

Σήμερον ἡ Ὑμετέρα Πανοσιολογιότης ἀποπέμπει τὸν Ἀντιπρόσωπον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Έσφιγμένου ἀπὸ τῆς συνεδρίας τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος μὲ τὴν ἀπειλὴν ὅτι θὰ λάβῃ καὶ ἄλλα μέτρα ἐναντίον του εἰς τὸ μέλλον (διότι θεωρεῖτε τὴν ἐνέργειάν Σας αὐτὴν ὡς πρῶτον μέτρον) διὰ τὸν λόγον, ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Ἀντιπρόσωπος δὲν προσέρχεται εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Πρωτάτου, ὅπου μνημονεύεται τὸ ὄνομα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐνῶ ἔχει ὑποχρέωσιν.

Βρωτώμεν τὴν Ὑμετέραν Πανοσιολογιότητα εἶναι ἡ δὲν εἶναι ΑΔΙΑΝΟΗΤΟΣ ἡ Ὑμετέρα ἀπόφασις; Κατ' ἀρχὰς δι' ἐπισήμου ἐγγράφου τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καταγγέλλετε τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην ὡς προβαίνοντα εἰς ΑΝΤΟΡΘΟΔΟΞΟΥΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ τῶν ὁποίων ΠΑΡΙΣΤΑΣΘΕ ΚΑΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐρεθίζετε τὰ πνεύματα. Διότι ἡ ὑπὸ τοῦ Τύπου γενομένη δημοσίευσις τῆς ΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΣΑΣ αὐτῆς εἶναι σοδαρώτατον στοιχεῖον διὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν τῶν πιστῶν ἀπὸ τοῦ Ἀρχιερέως καὶ ἱερεῖς ἐκείνους ὅτινες κατὰ τὰς Ἱεροπραξίας μνημονεύουν τὸ ὄνομα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ἡ ἐκφραζομένη παράκλησις (βλέπε Ὑμετέρον ἐγγράφον 441) Κ 15.3.1972) ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Πανοσιολογιότητος πρὸς τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, ὅπως τῷ φωτισμῷ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, ἀναθεωρήσῃ δι' ὀρθοδόξων κριτηρίων τοὺς μὴ Ὀρθοδόξους προσανατολισμοὺς του, ἀποτελοῦν ἀδιάσειστα στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα καὶ δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ εὐστόχως ἡ Ίερὰ Μονὴ Έσφιγμένου.

Τώρα ἀποπέμπετε τὸν Ἀντιπρόσωπον αὐτῆς διότι δὲν ἔρχεται εἰς τὸ Πρωτάτον καὶ ἀρνείται νὰ μνημονεύσῃ τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην. Ἀνάψατε τὴν φωτιάν καὶ τώρα προσπαθεῖτε νὰ τὴν σβύσετε. Ἄν ὁ Πατριάρχης προβαίνει εἰς ἀντορθοδόξους ἐνεργείας πρέπει νὰ πκύσετε τοῦ λοιποῦ νὰ ἐκκλησιάζεσθε καὶ ἐσεῖς εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Πρωτάτου. Καὶ ἐὰν κατηγορήτε τὴν Ίερὰν Μονήν Έσφιγμένου ὅτι κατέστη ζ η λ ω τ ι κ ῇ αὐτοκατηγορεῖσθε, διότι ὑμεῖς πρῶτοι θεσπίζατε τὸ Πανελλήνιον ὅτι παρίστασθε μάρτυρες τῶν Ἀντορθοδόξων ἐνεργειῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ὑμεῖς ἀρκεσθήκατε εἰς τὸ νὰ κάνετε τὸν σκυρὸν Σας, ἡ Ίερὰ Μονὴ Έσφιγμένου, ἡ ἀδελφότης τῆς ὁποίας ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀποτελεῖται ἀπὸ ΝΕΟΥΣ

επροχώρησαν εἰς τὸν ζ ή λ ο ν ἐνθαρρυνθεῖσα ἀπὸ τὸ Ὑμέτερον Ζηλωτικὸν ἔγγραφο. Τώρα ἐπιβάλλετε κατασταλτικὰ μέτρα χωρὶς ὅμως νὰ ἐνημερώσετε τὸ ἱεραγγέλιον διατὶ προβαίνετε εἰς 180^ο ἀλλαγὴν τῆς μέχρι χθὲς μαρτυρίας Σας διὰ τὰς ἀντορθόδοξους ἐνεργείας τοῦ Πατριάρχου καὶ διώκετε τοὺς τοὺς μὴ μνημιονεύοντας αὐτόν.

Διὰ τοὺς ἀνωτέρω λόγους ἐχαρακτηρίσαμεν τὴν ἐναντίον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου ἀπόφασιν Σας ὡς ΑΔΙΑΝΟΗΤΟΝ.

Ἐρχόμεθα τώρα ἐπικαλούμενοι ἀδιάσειστα στοιχεῖα νὰ ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ Ὑμέτερα ἀπόφασις εἶναι καὶ ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ.

Αἱ δάσμοι πληροφoρίαι τὰς ὁποίας ἐπικαλεῖται ἡ Ὑμέτερα Πανοσιολογιότης διὰ νὰ καταγγείλῃ ὅτι ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἐσφιγμένου ἀπεδέχθη ἑτέραν Ἐκκλησιαστικὴν κεφαλὴν ἐν παραβάσει τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Κ.Χ.Α.Ο. εἶναι ἐντελῶς ΑΒΑΣΙΜΟΙ.

Κατὰ τὰς τελουμένης ἱεροπραξίας εἰς τὴν ἐν λόγῳ Μονὴν οὐδενὸς ἑτέρου Ἀρχιερέως τὸ ὄνομα μνημιονεύεται καὶ τοιουτοτρόπως οὐδεμία διαφορὰ ὑπάρχει καὶ μὲ ἑτέρας Ἱερᾶς Μονᾶς, αἱ ὁποῖαι πρὸ πολλοῦ πρὸς ἐλάττωσιν τοῦ σκανδαλισμοῦ ἰδίως τῶν νεωτέρων Μοναχῶν, ἔχουν παύσει νὰ μνημιονεύουν τὸ ὄνομα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου.

Ἡ ἀποπομπὴ ἀντιπροσώπου Ἱερᾶς Μονῆς ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος γίνεται μόνον ὅταν ὁ ἀντιπρόσωπος ἀπουσιάζῃ ἀπὸ τὰς συνεδριάσεις καὶ δὲν ὑπάρχουν οἱ ἀποχρῶντες λόγοι τῆς ἀπουσίας του σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Κ.Χ.Α.Ο. καὶ τὸ ἄρθρον 35 τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Κοινότητος καὶ διὰ κανέναν ἄλλον λόγον. Συνεπῶς ἡ ἀποπομπὴ ἀπὸ τὰς Συνεδριάσεις τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἐσφιγμένου εἶναι ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ.

Εἰς τὸ 2ον ἄρθρον τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἐκτάκτου Διπλῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ἀναγράφεται ὅτι ἡ σύγκλησις τῆς Διπλῆς Ἱερᾶς Συνάξεως εἶναι ἀπόλυτον δικαίωμα τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος καὶ συγκαλεῖται αὕτη ἐσάκις παρουσιασθῶσιν ζητήματα μεγάλης σπουδαιότητος, καὶ σημασίας, κοινῶς τοῦ Ἱεροῦ ἡμῶν Τόπου ἐνδιαφέροντος, καὶ χρήζοντα ἐπείγουσας λύσεως, μὴ ὑπαγόμενα ὅμως εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς Διττειναιουσίᾳ Ἱερᾶς Συνάξεως καὶ διὰ τὰ ὁποῖα τὰ μέλη τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ἀποθάνονται ἀδυναμίαν νὰ ἀναλάβωσιν ἐλόκληρον τὴν εὐθύνην αὐτῶν.

Ἡ Ὑμέτερα Πανοσιολογιότης ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἠρθάνετο ἀδυναμίαν νὰ ἀναλάβῃ ἐλόκληρον τὴν εὐθύνην καὶ νὰ ἀπαντήσῃ τί θὰ γίνῃ μὲ τὴν διαμνημόνευσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἐρωτήματος τὸ ὁποῖον ἐπέβαλεν ὁ Διοικητὴς τοῦ Ἁγίου Ὁρους εἰς τὸν υποβληθέντα πίνακα μὲ τὰ 22 θέματα, συνεκάλεσεν Ἐκτακτον Διπλὴν Ἱερὰν Σύναξιν. Ἡ Ἐκτακτος Διπλὴ Ἱερὰ Σύναξις καὶ εἰς τὴν Συνεδρίαν ΝΒ') 13.11.71 ἀπεφάσισεν ὅτι διὰ τὴν διαμνημόνευσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἐκάστη Ἱερὰ Μονὴ ἔχει τὴν ἀ π ό λ υ τ ο ν ἐ λ ε υ θ ε ρ ί α ν

νὰ ἐνεργῇ κατὰ τὴν ἐαυτῆς κρίσιν καὶ συνείδησιν. ΣΥΝΕΠΩΣ ἐφύσση ἡ Ἱερὰ Μονὴ Ἐσφιγμένου διέκοψεν τὴν μνημιόνευσιν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κατ' ἐφαρμογὴν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ε.Δ.Ι.Σ. διὰ νὰ ἔχῃ πραγματικὴν διακοπὴν ἐπικοινωνίας, λογικῶς σκεπτομένη, ἀπηγόρευσε καὶ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπόν της νὰ ἐκκλησιάζεται εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Πρωτάτου, ὅπου καὶ μνημιονεύεται τὸ ὄνομα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου. Ἄνευ τοῦ μέτρου αὐτοῦ οὐδεμίας σημασίας θὰ ἦτο διὰ τοὺς νέους μοναχοὺς τὸ γεγονός, βετὶ ἡ Ἱερὰ Μονὴ τῶν διέκοψεν τὸ μνημόσυον τοῦ Πατριάρχου. Εἰς τὴν ἀπόλυτον ἐλευθερίαν τὴν ὁποῖαν διὰ τὸ θέμα αὐτὸ δίδει ἡ ἀπόφασις τῆς Ε.Δ.Ι.Σ. τῆς 13.11.71 οὐδεὶς περιορισμὸς διὰ τοὺς ἀντιπροσώπους ὑπάρχει καὶ ὡς ἐκ τούτου οὐδεμίαν δικαιολογίαν ἔχει ἡ Ὑμέτερα Πανοσιολογιότης διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀποφάσεώς της, ἡ ὁποία ἔρχεται εἰς ΦΑΝΕΡΗΝ ΑΝΤΙΘΕΣΙΝ μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκτάκτου Διπλῆς Ἱερᾶς Συνάξεως.

Ἐρωτῶμεν τὴν Ὑμέτεραν Πανοσιολογιότητα νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ ἐὰν εἶναι ποτὲ δυνατόν νὰ ἐφαρμοσθῇ ἀπόφασις τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, ἡ ὁποία νὰ εἶναι ἀντίθετος μὲ ἀπόφασιν ΕΚΤΑΚΤΟΓ ΔΙΠΛΗΣ Ἱερᾶς Συνάξεως.

Μεγάλῃν εὐθύνην ἔχει καὶ ὁ Ἀρχιεραρχίατὴς τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος ὁ ὁποῖος, γνώστης ὢν τῆς ἀποφάσεως τῆς Ε.Δ.Ι.Σ., τὸ ἀρχεῖον τῆς ὁποίας φυλάσσεται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 13 τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Ε.Δ.Ι.Σ., δὲν παρέσχε συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 38 τοῦ Κ.Χ.Α.Ο. εἰς τὴν Ὑμέτεραν Πανοσιολογιότητα τὴν ἀναγκαιοτάτην αὐτῇ πληροφορίαν, οὕτως ὥστε νὰ ἀποφραχθῇ ἡ λήψις τῆς παρανόμου ἀποφάσεως.

Ἐν κατακλείδι παρακαλεῖται ἡ Ὑμέτερα Πανοσιολογιότης ὅπως ἀναθεωρήσῃ τὴν ἀπόφασιν της ὡς μὴ καλῶς ληφθεῖσα καὶ τοιουτοτρόπως παύσῃ νὰ ἔρχεται εἰς ἀντίθεσιν μὲ τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐκτάκτου Διπλῆς Ἱερᾶς Συνάξεως, Συνεδρία ΒΔ' τῆς 12ης Ἀπριλίου 1972, ἡ ὁποία ὑποχρεώνει τὴν πίστην ἐφαρμογὴν τοῦ Κ.Χ.Α.Ο.

Θὰ συντελέσῃ δὲ τὰ μέγιστα εἰς τὸ νὰ ἐκλείψῃ ὁ φόβος διὰ μελλοντικὰ παρατηρήσεις τοῦ κ. Διοικητοῦ τοῦ Ἁγίου Ὁρους διὰ τὴν μὴ ἐφαρμογὴν τοῦ Κ.Χ.Α.Ο. ἐὰν διὰ πᾶσαν μελλοντικὴν ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Κοινότητος φροντίξῃ ὥστε νὰ εἶναι αὕτη καὶ καλῶς μελετημένη καὶ καλῶς ἡτιολογημένη μὲ ὑποχρεωτικὴν παράθεσιν τῶν ἀντιστοιχούντων ἄρθρων τοῦ Κ.Χ.Α.Ο. δι' ἐκάστην περίπτωσιν.

Επὶ τοῖς διατελούμεν μετὰ πολλῆς τῆς ἐν Χριστῷ φιλαδελφίας.

† Ὁ Καθηγούμενος
τῆς Ἱερᾶς Κοινοβιακῆς Μονῆς
Σίμωνος Πέτρας

ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρὸς τὰς ἀδελφὰς Ἱερὰς Μονὰς τοῦ Ἁγίου Ὁρους Ἀθῶν, μὲ τὴν θερμὴν παράκλησιν ὅπως λάβωσιν γνῶσιν.

‘Οφειλομένη ‘Απάντησις

Εἰς τὸ περιοδικὸν «Ἐκκλῆσια» τῆς 20ῆς παρελθόντος μηνὸς Ἰουνίου, καταχωρήθη ἐν πικρόχολον σχόλιον τὸ ὁποῖον παρουσιάζει ὡς ὑπερὰ τὴν εἰκόνα τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γενναίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, λόγῳ «ἀλληλοκατηγοριῶν», «διαχωρισμοῦ εὐθυνῶν», «ἐπεισοδίων» κ.λ.π. καὶ ἀποφαίνεται μετὰ προφητικὸν σόφισμα, ὅτι πάντα ταῦτα εἰναι «ἐγκατελείψας Θεοῦ»!

Ἡ ἀνιστόρητος καὶ ἀθεολόγητος αὕτη φοβερά κατηγορία τῆς «ἐγκατελείψας Θεοῦ», τὴν ὁποίαν διατυπώνει ὁ «διαφαικτικός» συντάκτης κατὰ τρόπον κατηγορηματικὸν ὥσάν νὰ ἐμφωρῆται οὗτος ὑπὸ φωτὸς τοῦ Θεοῦ διαγγελέως ὑποχρεῶνται ἡμεῖς νὰ δώσωμεν τὴν παρούσαν ἀπάντησιν:

Ἄγνοεὶ ὁ συντάκτης τοῦ σχολίου καὶ πᾶς ὅστις εὐθυγραμμίζεται μετὰ τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ., διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου, ἐπὶ μίαν δόκιμον πεντηκονταεταίαν Ζῇ κρατυῖ ἐν μέσῳ φοβερῶν ἀντιζησοτήτων καὶ δυσχερειῶν; Δὲν ἔωχεν νὰ πληροφωρηθῇ ὁ συντάκτης τοῦ ἐπιμύχου σχολίου, ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ., χωρὶς τὴν θεωράσιον τῶν Νόμων τῆς Πολιτείας καὶ ἄνευ οὐδεμιᾶς βοηθείας ἐκ μέρους τῆς κοσμικῆς ἐξουσίας εἰς τὴν θύελλαν, τῶν ὑπεναντίων, κατόρθωσεν μετὰ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ νὰ διατηρήσῃ σώαν, ἀμυγλή, ἀσυμβίβαστον καὶ ἀνταχώρητον τὴν πίστιν εἰς τὴν Ἀγίαν ἡμῶν Ὁρθοδοξίαν;

Δὲν ἐπληροφωρήθη ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. ἄνευ τῆς Κρατικῆς διατηρίας, κατόρθωσεν καὶ καταρθώνει συνεχῶς νὰ ἐπιλύῃ τὰ κρίσιμα προβλήματα Αὐτῆς;

Ἀλλὰ ἡ ὑπαρξὶς ἐπεισοδίων σημαίνει ἐγκατελείψας Θεοῦ; Ζῶσα Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ., Ἐκκλησία μετὰ ἐσωτερικὸν διάλογον καὶ ἐλεγχον. Ἀδελφοὶ ἐλέγχει χριστιανικῶς ἀδελφόν, ὅσας ἡ συνείδησις τῆς πίστεως ἐπιβάλλει τοῦτο εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν Ἐπισκόπων. Ψυχὰ ζῶσαι καὶ δρῶσαι εἶναι οἱ Ἱεράρχαι Αὐτῆς. Συζητοῦν, ὁμιλοῦν, ἐνημερώνουν, ἀκρόασι καὶ ἐλέγχουν καὶ καταγγέλλουν ὅσα ἐν τῇ πορείᾳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς δὲν εἶναι ὀρθὰ κατὰ τὴν γνώμην αὐτῶν.

Τὰ πάντα ἐκτιλοῦνται ὑπὸ τὸ φῶς καὶ ἀποσκοποῦν πᾶσαι αἱ ἐνέργειαι αὐτῶν εἰς τὴν μὴ ἀπομακρύνειν ἐκ τῆς πηγῆς τοῦ φωτός. Ἐκκλησία δίχως φημιμένους Ἐπισκόπους εἶναι ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ., Ἐκκλησία, ὅπου διαλέγεται ἐσωτερικῶς, ὅπου ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς Αὐτῆς νὰ ὁμιλήσουν διὰ νὰ λάβωσι τελικῶς ἡ ἐπιδιωκόμενη συμφωνία πρὸς τὰς ἐπιταγὰς τοῦ Κυρίου Ἀλήθεια καὶ νὰ ἐπανέλθῃ ἡ διαταρασσομένη ἔστω, ἐπ’ ὀλίγον ἀγάπη. Δὲν θυσιάζει ἡ Ἐκκλησία τῶν Γ.Ο.Χ. εἰς τὸν βωμὸν τῆς ἀγάπης τὴν Ἀλήθειαν Αὐτῆς.

Πῶς λοιπὸν, τὸν διάλογον αὐτόν, ὅσον καὶ ἂν εἶναι οὗτος ὁξὺς καὶ ἐπεισοδιακός, ἐφ’ ὅσον δι’ αὐτοῦ λάμπει ἡ Ἀλήθεια καὶ ἀποκαθίσταται ἡ γαλήνη, τὸν ἐλείπει ὁ συντάκτης τῆς «ΕΝΟΡΙΑΣ» ὡς ἐγκατελείψας Θεοῦ!

Μήπως ἀντ’ αὐτοῦ θεωρεῖ ἐγκρινόμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τὰς παρυστηνιακὰς ἐνεργείας τῆς ἐξουσίας τῶν Ἀρχιερέων διὰ τῆς μεθόδου τῆς «ἐξουθεν μαρτυρίας»; Ἡ μήπως νομίζει ὅτι ὁ Θεὸς δὲν ἐγκαταλείπει μόνον νοσηρὰς καταστάσεις τὰς ὁποίας πάντες ἀνέχονται σιωπηρῶς καὶ ἐφ’ ὅσον δὲν συζητοῦν δι’ αὐτὰς καὶ δὲν ἐπιδιώκουν τὴν κάθαρσιν αὐτῶν;

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ δὲν ἐγκαταλείπει ἐκείνους ὅπου μένουσιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Δὲν ἐγκαταλείπει ἐκείνους, ὅπου ἀνοοῦνται νὰ μεταθέσουν τὰ αἰώνια ὅρια τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐπομένως δὲν ἐγκατελείφει καὶ δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ ποτὲ τὴν Ἐκκλησίαν τῶν Γ.Ο.Χ., ἡ ὁποία παραμένει σταθερὰ καὶ ἀμετακίνητος καὶ δὲν προταρμύζεται πρὸς τὰς κατευθύνσεις τῶν ἐκαστοῦ κοσμικῶν ὀρχόντων, παραβιάζουσαι τὴν Ἀγιοπατερικὴν διδασκαλίαν καὶ παράδοσιν.

Δὲν θὰ ἐγκαταλείψῃ ποτὲ τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν, ἐφ’ ὅσον Αὕτη δὲν θὰ συζητῇ καὶ δὲν παζαρεύῃ τὴν πίστιν τῆς μετὰ τοὺς ἑτεροδόξους αἰρετικούς καὶ τοὺς συγχρόνους Ἀντιχρίστους, τοὺς Οἰκουμενιστάς.

Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν ἡμετέραν Ἐκκλησίαν τῆς ὁποίας οἱ Ἐπίσκοποι καὶ ὁ Κληρὸς γενικῶς δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ ἀνοίξουν διάλογον μετὰ τοὺς δολίους αἰρετικούς καὶ νὰ συμπορευθῶσιν μετ’ αὐτῶν...

Ἀλλ’ ὅταν ἔσκη «ἐπεισοδίων» κ.λ.π., γίνεται λόγος, κατηγορηματικὸς μάλιστα, περὶ ἐγκατελείψας τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γ.Ο.Χ. ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, τί θὰ ἠδύνατο νὰ εἴπῃ τις διὰ τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν;

Τί συμβαίνει εἰς τὴν «νέαν» κρατοῦσαν Ἐκκλησίαν;

Δὲν συμβαίνει εἰς τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν, ἀλληλοκατηγορίαι, θλιβερά ἐπεισόδια, διαχωρισμὸς εὐθυνῶν;

Δὲν ἀποπέμπονται Ἱεράρχαι, διότι δὲν ἔχουν «καλὴν τὴν ἐξουθεν μαρτυρίαν»;

Δὲν διεξάγονται ἐσχάτως ἀνακρίσεις ἐναντίον σεβασμίων Ἱεραρχῶν τῆς ἐπίσημης Ἐκκλησίας, διότι τολμοῦν καὶ κρίνουν τὰ Ἐκκλησιαστικὰ πράγματα καὶ αἱ κρίσεις τῶν θεωροῦνται δυσφήμισαι;

Δὲν ἐκφράζει ἡ ἐπίσημος Ἐκκλησία ἐντόνως φιλοοικουμενιστικὰς τάσεις διὰ διαφόρων ἐνεργειῶν Αὐτῆς;

Τί ἔχει νὰ μᾶς εἴπῃ ἐφ’ ὧν αὐτῶν ὁ σχολιογράφος;

Μήπως ἐπιθυμεῖ νὰ ἐνταχθῶμεν, ὡς προτείνει, εἰς τὴν ἐπίσημον Ἐκκλησίαν, διὰ νὰ γόμωμεθα καὶ φε-

Σεχονότα και ΚΡΙΣΕΙΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΕΙΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

— Τὴν 2 τοῦ μηνὸς, ἡμέραν Τρίτην ἑορτὴν τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λευφάνων τοῦ Ἀγ. ἐνδόξου Προτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, πανηγυρίζει ἡ Ἱ. Μονὴ Ἑρακλείου Ἀττικῆς.

— Τὴν 6 ἡμέραν Σάββατον, ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ πανηγυρίζουν οἱ Ἱ. Ναοὶ 1) Κυψέλης 2) Αἰγάλεω καὶ αἱ Ἱ. Μοναὶ 1) Βαρνάβα (Σεβ. Εὐρίπου) 2) Κουδαρᾶ 3) Παιανίας καὶ 4) Ρευματιῆς Φαρσάλων.

— Τὴν 15 ἡμέραν Δευτέραν ἑορτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου πανηγυρίζουν οἱ Ἱ. Ναοὶ 1) Ταμπουρίων 2) Βόλου 3) Φύλλων Χαλκίδος καὶ αἱ Ἱ. Μοναὶ 1) Χαλιδεύς (Σεβ. Διαυλείας) 2) Τσακού καὶ 3) Λεύκων Θηβῶν.

— Τὴν 22 ἡμέραν Δευτέραν ἑορτὴν τῆς Παναγίας Προυσιωτίσσης πανηγυρίζει ὁ Ἱ. Ν. Τσακού.

— Τὴν 27ην ἡμέραν Σάββατον ἑορτὴν τοῦ Ἀγ. μαρτ. Φανουρίου πανηγυρίζουν οἱ Ἱ. Ν. 1) Κορωπίου καὶ 2) Γλυφάδας.

— Τὴν 29 ἡμέραν Δευτέραν ἑορτὴν Ἀποταμῆς τῆς Κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου πανηγυρίζουν οἱ Ἱ. Ν. 1) Λουτοφίου Θηβῶν καὶ 2) Μεσαρότης Καβάλας.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ

ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Σαλαμίνος κ. Γερωντίου ἐχειροτονήθη εἰς Πρεσβύτερον ὁ Ἀρχιδιάκονος Εὐθύμιος Ὁρφανὸς τὴν 5ην Ἰουλίου εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Ἀγίου Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου Μ.

ρήμεθα ἐν συνεχείᾳ διαπραγματευόμενοι τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἡμῶν μὲ τὸν ἐπ' αὐτὸν Οἰκουμενισμόν;

Διότι σήμερον δὲν μᾶς χωρίζει μόνον τὸ πάτριον ἡμερολόγιον, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀσαφὴς φιλοοικουμενιστικὴ θέσις τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας ἐναντι τῆς μεγάλης αἰρέσεως τοῦ Οἰκουμενισμοῦ.

Μετὰ περισσότεραν, λοιπόν, περίσκεψιν καὶ ἐγτωνώτερον αἰσθημα εὐθύνης καὶ ταπεινοφροσύνης ὡς χειρίζεται τὸν κάλαμον ὁ ἀγαπητὸς συντάκτης.

Διότι ἡμεῖς πιστεύομεν ἀκροδάντως, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν, (χωρὶς τὸ ἀχαρακτήριστον θαυμασιῶν τοῦ σχολίου) εἶναι ἡ ἀπαραχάρκτος κιβωτὸς τῆς Ὀρθοδοξίας εἰς τὴν ὁποίαν ἴσως προσέλθουν μίαν ἡμέραν πολλὰ ἑκατοντάδες χιλιάδες πιστῶν, διαπιστωσάτω καὶ ἐπιδοκιμάζουσαι τὴν ἀκλόνητον ἐμμονὴν τῶν Παλαιοημερολογιτῶν εἰς τὸ Σύνταγμα τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων.

† Ὁ Διαυλείας Ἀνάσιος

Παύκου Μεγάρων.

ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Θασιακοῦ κ. Καλλινίκου ἐχειροτονήθη εἰς Πρεσβύτερον ὁ Ἱεροδιάκονος Ἡλίας Ἀλεξίου τὴν 26ην Ἰουνίου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίου Σπυρίδωνος Λαμίας.

Εὐχόμεθα αὐτοῖς καλὴν ἱερατικὴν σταδιοδρομίαν.

Καταλυτὴς παντὸς ἱεροῦ καὶ ὁσίου.

Ὁ Θυατείρων Ἀθηναγόρας ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιμένῃ ἐν οἱ Ἱ. Κανόνες περὶ Νηστείας δὲν δύνανται νὰ ἰσχύουν εἰς τὴν ἐποχὴν μας. Ἀναφερόμενος εἰς τοὺς Κανόνας, οἵτινες καθαιροῦν τοὺς Κληρικοὺς καὶ ἀφορίζουν τοὺς λαϊκοὺς τοὺς μὴ τηροῦντας τὴν νηστείαν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς Παρασκευῆς ἐρωτᾷ: «ποιοὶ θὰ μείνουν ἐκτὸς τοῦ ἀφορισμοῦ τούτου;»

Θὰ μείνουν Ἀγίε!!! Θυατείρων, ὅσοι ἀγαποῦν τὸν Θεόν, τὴν Ὀρθοδοξίαν, «οἱ ὀλίγοι ἐκλεκτοί», οἱ ὅποιοι ἐν ἐπιγνώσει πνευματικῇ νηστεύουν καὶ γνωρίζουν καλῶς τὰς μεγίστας πνευματικὰς ὠφελείας, αἱ ὁποῖαι προκύπτουν εἰς τὴν ψυχὴν, ἐκ τῆς τηρήσεως τῆς ἀληθοῦς νηστείας.

« Η ΦΩΝΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ »
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΙΓΓΟΣ 32-ΑΘΗΝΑΙ- ΤΗΛ. 628.280
Διευθύνεται ὑπὸ Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς
Διευθυντῆς συντάξεως † ὁ Εὐρίπου καὶ Εὐβοίας
Παῖσιος
Κάνιγγος 32 — Ἀθῆναι 147
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
Γεώργιος Σερμπίνης
Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθῆναι
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ :
Ἑωτερικοῦ: Ἑξάμηνος δραχμὰς 15.—
Ἑτησίᾳ » 30.—
Ἑωτερικοῦ Ἑξάμηνος δολλάρια 2
Ἑτησίᾳ » 4
Τιμὴ Φύλλου δοχ. 1

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. Συνδρομηταὶ ὅπως μᾶς ἐνημερώνουν εἰς περίπτωσιν ἀλλαγῆς κατοικίας των.